

Boldog idők! Amikor még belefért a szegvári Károlyi-kastélyba az egész Csongrád vármegye hivatali apparátusa. A hatvanas évek legelőjén csúszott ki ez a saigás a számon, és meglehetősen szentségtörő volt. Megyei nagyokkal egybefűzve, vendégként jártam a házban, ebédeltünk éppen. Jó volt az ebéd, a gyermekotthon szakácsa remekelt, tányér mellett elment az ilyen beszéd is. Akkoriban költözött át a Megyei Tanács majdnem teljes apparátusa Szegedre, a hatemeletes csodapalotába.

Amikor a napokban beléptem a kastély kapuján, az jutott eszembe, úgy lehet, a mostani is elérne benne. Nem mondom rá, hogy így múlik el a világ dicsősége, csak azt, hogy időnként visszaváltozik. Akár a nagyanak is divatja.

Van a falunak egy tanulmánykötete – hajsza híján monográfiának is lehetne mondani –, abban olvasom a vásárhelyi levéltáros Herczeg Mihály tollából (aki egyébként Csomorkányban volt,

Még mindig kincstári tulajdon

A szegvári vármegye háza

haj, de régen pályakezdő tanító), hogy az egykori Dóczy-udvarháznak majdnem a helyén, a Serház szomszédságában egy omladozó régi kastélyt vett meg a megye, és két év alatt, kemény 20 ezer 600 akkori forintot rákölthetve 1772-ben már állott is a vármegye háza. Igaz, így is szűknek bizonyult, többször megesett, hogy a megyegyűlést az udvaron tartották, sátor alatt, és többször is előfordult, hogy Vásárhelyen, Szegeden vagy Szentesen ülészektek.

Azt hiszem, a kihelyezett vármegyei ülések szóhasználata akkor még nem volt divatban. És tudtommal senki nem akarta átkezesztetni Csongrád megyét Szegvár megyévé. Volt, amikor az alispán is Szegeden lakott, és a vár-

megyei apparátus is. Királyi rendeletre (II. József) kényszerültek Szegvárra.

A megyei levéltár azonban kezdetektől fogva itt kapott helyet.

Beszédes nevek szerepelnek az öreg kastély árnyékából. Czudar István, Csóré János, Gyékén Tamás, Vad Mihály, Fazekas György, Nagy János, Boros György és Sótésgamvero György csizmadia, Szabó Balthazár szabó, Téglavető József téglavető, Molnár József molnár, Hegyi Márton bivalyos, Juhász Mihály és Agybalóvi Mihály béres, Mécsáros György mészáros, Szűcs György szűcs, Takács Károly takács. Így születek akkoriban a családnévek. Csak tudnám, a Sótésgamvero miből lett! És az

Agybalóvi? Legközelebb megkérdezem Herczeg Mihálytól.

Ja, és el ne felejtsem, a falu neve szeg + vár. A szeg- nyilván szegletet jelentett, a -vár pedig valami erősséget. Nyomai ma is megvannak.

Írtam én akkor is a kastélyról, amikor már nem volt gyermekotthon, és be se lehetett menni. Hogyne írnék most, amikor benne rendezték meg a harmadik szegvári fotókiállítását. Nyögvenyelősen indultam, gondoltam, ha ketten leszünk, akkor is jó lesz, és lássatok csodát, annyian voltunk, alig fértünk el legnagyobb termében. Szerencsénkre nem kellett vármegyei ülést imitálni az udvaron, sátor alatt ünnepelni a művészetet produkáló szép tel-

jesítményt, a többi helyiségben a képek is elfértek.

Bár a kiállítást hagyományteremtőnek szánják, alkalmi rendezvénynek kell mégis mondanunk, mert még mindig kincstári tulajdonban van az épület. (Annak idején, az újszerű bizottság korában is kincstári volt.) Ez pedig sajnos azt is jelenti, hogy majdnem-majdnem gazdátlan. Talán mindenki tudja, a lakatlan ház romlik legjobban. Ki hitte volna, ha kimennek mindeztől az oroszkok, a laktanyáikkal nem tudunk mit kezdeni? Aztán jött a ráadás, a magyar katonák laktanyái is ebek harmincadjára kerültek. Mintha arra várnánk, hátha visszajönnek mégis?

A kiállítási nyüzsgésben kérdeztem meg Szenczi Sándorné

polgármester asszonyt, mikorra várható, hogy végül annak a kezére kerül, aki legjobban tud vigyázni rá? Sajnos még mindig azt mondta, nem lehet tudni. És mit kezdenek vele, ha netán mégis a községé lenne? Még egy sajnós elhangzott: tervezettnél tervezetnek, de addig semmit nem mondhat, amíg meg nem történik. Ki tudja, kinek, minek lesz akkor annyi pénze, hogy gazdaságosan használja, és közben az épületre is tud költeni.

Bennem a sümegi vár példája kezdett el dolgozni. Mi még diákfejjel – az is haj, de régen volt! – avval játszadoztunk, hogy föntől gurítottunk le köveket, gyönyörködve benne, milyen szépen ugrándoznak lefelé, és jött egy vállalkozó, aki a bérleti díj fejében kezdte egyenként visszakelni, és országra szóló idegenforgalmat szervez.

Remélni lehet csak, találalkony fejekben Szegvár se szegénykedik. Ha már alkalma lesz rá.

HORVÁTH DEZSÓ

Tud ennél JOBBAT?

Új Pannon Praktikum kártyás tarifacsomag

29 Ft

/perc és SMS

minden időszakban, minden hálózatba!

Sony Ericsson T230

9900 Ft

- WAP, GPRS, MMS
- Színes kijelző

Közkívánatra itt a Pannon GSM legújabb ajánlata, ezúttal kártyás előfizetőknek. Az új Pannon Praktikum kártyás tarifacsomagban csak egyetlen, rendkívül kedvező perc- és SMS-díj van, így mindig **ugyanannyit fizet, bármilyen napszakban. Tud ennél jobbat?**

Az akciós perc- és SMS-díj 2004. december 31-ig érvényes, 2005. január 1-től az ár bruttó 36 Ft. A Tarifacsomag-váltás egyszeri díja Pannon Happy, Praktikum Perfekt, Praktikum Privát, Praktikum Classic és Praktikum Pro, Bee Free és Bee Original, illetve Djuce kártyás tarifacsomagról Pannon Praktikum tarifacsomagra bruttó 900 Ft. A készülékajánlat 2004. október 4-től a készlet erejéig érvényes. A készülék kijelzőjén látható kép csak illusztráció. A készülék csak Pannon GSM SIM-kártyával használható. Az árak az áfát tartalmazzák. Részletek az üzletekben. Pannon GSM nonstop információs vonal: 173 (bármely más hálózatból +36 20 920 0200).

PANNON GSM
Az élvonal.

www.pannongsm.hu

A magyar jog jobban védte a fogyasztót, mint az uniós

Megjavíttatni vagy kukába dobni?

Minél régebbi, annál jobban ragaszkodunk hozzá – legyen az egy villanytűzhely vagy a kotyogó-kávéfőző. A középkoriak amit lehet, megjavíttatnak, a fiatalabbak inkább újra cserélik a meghibásodott konyhai gépeket.

MUNKATÁRSUNKTÓL

– A régebbi dolgokhoz ragaszkodom inkább – meséli *Horváth Gabriella*. – A régi villanytűzhelyem sütő része elromlott, megjavítani nem volt érdemes, ezért vettem egy újat, de a régit se dobtam ki, ott áll az erkélyen – a főző, még működő része valakinek valamikor még jól jöhet.

A húszéves svéd masszírozó gépéhez is ragaszkodik *Gabriella*: ha elromlik, szervizbe viszi, ahol megkérdezték: miért javíttat, miért nem vesz inkább újat. *Gabriella* válasza egyszerű: „Azért, mert ez a gép jó.”

– Én inkább újat veszek – árulja el *Kolos Tamás*. – Jártam már úgy, hogy az elromlott háztartási kisgép javíttatása több mint kétszerese lett volna egy új árának. A kisgép ment a kukába, én meg a hipermarketbe.

– Régen, ha harminc nap alatt nem tudták megjavítani a terméket, biztosítani kellett a cserét – magyarázta *Dudás János*, egy szegedi szakszerviz vezetője. – Ma már csak „törekedni kell” arra, hogy a harmincnapos határ-

időt ne lépjk át. Az EU-belépés nem kedvező a lakosságnak, meglepő lehet, de a magyar jog jobban védte a fogyasztókat. Ma már két év után nem biztosítanak alkatrészt a termékekhez, így nehézkes a pótlás.

– Jellemzőbb, hogy a nagy készülékeket javíttatják inkább – folytatta *Dudás János*. – A mai napig is behozzák a több évtizedes korú Hajdú, Lehel és az NDK-ból származó háztartási masinákat, mert ezekhez a gyártó még mindig biztosít alkatrészt, ami a nemrég forgalomba kerültek gépcsoportokról nem mondható el.

A szakemberek óvatosságra intenek az ismeretlen márkák és gyártók termékeivel szemben, amelyek akár életveszélyesek is lehetnek. Aki meg nem engedheti magának, hogy drága terméket vásároljon, az a későbbiekben az olcsó gépet próbálja javíttatni, ha meg nem lehet, kidobja és ismét megvásárolja az olcsót.

A Szeged és 32 település hulladékának elhelyezésére szolgáló telephely 2006. december 31-éig kell elkészülnie. Ott lehetőség lesz a szelektív hulladékgyűjtésre, a veszélyes anyagok tárolására és újrafelhasználásra. Továbbá a gyártóknak vissza kell vásárolniuk a már használhatatlanná vált cikkeiket.

Becsei Zsolt segítségére is szükség van

Közlekedési párbeszéd

A Magyar Közúti Fuvarozók Egyesülete (MKFE) a csatlakozó országok közül elsőként kezdeményezett párbeszédet az Európai Unió bizottságának közlekedési főigazgatóságával a Közúti Fuvarozók Nemzetközi Egyesületével (IRU) és az EU Parlament magyar képviselőivel.

BUDAPEST (MTI)

Hinfner Miklós, az MKFE ügyvezető főtisztára elmondta: az MKFE és az IRU szeretné elérni, hogy Európában javuljanak a közúti közlekedés feltételei, bővíljen és korszerűsödjön az úthálózat és gyorsuljon az átkelés a határokon.

Az EU Parlament magyar képviselőivel a jövőben rendszeressé váló párbeszéd és lobbitevékenység által ki akarják harcolni, hogy az unióban váljanak egységessé az útdíj-szedési rendszerek és a fuvarozást érintő szabályok.

Sorgó Tibor, az MKFE ügyvezető elnöke arra kérte *Barsiné Patakyl Etelkát* és *Becsei Zsoltot*, az EU Parlament közlekedési bizottságának tagjait, hogy próbálják meg elérni a nemzetközi versenysemlegességet torzító elemek megszüntetését, különös tekintettel a 2005 januárjában

bevezetendő német úthasználati-díj-rendszerre, amelyhez szükséges fedélzeti berendezést német döntés alapján nem szerelhetik be Magyarországon a kamionokba, mert egyelőre nem áll rendelkezésre minősített szerviz. Emellett a díjak fizetését szolgáló terminálokon nincs magyar nyelvű tájékoztatás.

Günther Ettl, az EU Bizottság közlekedési főigazgatóságának vezető munkatársa közölte: ez ügyben Brüsszel és Berlin között folynak az egyeztetések és az EU Bizottság biztosítékokat kapott a német féltől az úthasználati-díj-rendszerre áttállás zökkenőmentességére és arra, hogy minden szükséges információt időben eljuttatnak Európa fuvarozóihoz.

Barsiné Patakyl Etelka megerősítette együttműködési készségét a magyar fuvarozók problémáinak tolmácsolására az EU Parlamentben.